

GEOMETRIA DE LA PERCEPCIÓ. Nau Còclea. Del 30/06 al 19/08/07

"Geometria de la percepció" explora l'espectre de la llum i el paisatge".

La geometria i la seva conceptualitat bàsica sempre ens han proveït l'observació acurada de la natura que ens envolta, tot unint dos camps del coneixement, l'espacial i la geometria pròpiament dita, encara que, a vegades, la distinció entre tots dos termes no és clara.

Les situacions de geometria d'aquesta instal·lació posaran en interacció un subjecte amb un mitjà que ja no és pas el físic, sinó un de conceptualitzat, on les figures lumíniques que es crearan en aquesta instal·lació representaran la validesa de les meves declaracions i provocaran la posada en relació de proposicions d'associació dels traçats i de la consciència de l'espai i de molts fets quotidians: perspectiva, distància, llunyania, proximitat, punt, línia, traç, profunditat, pla, horitzó...

Visualitzar aquesta instal·lació implica tant representar allò mental a través de formes visuals externes com representar objectes visuals a nivell mental. Aquesta captació de representacions visuals externes implicarà poder llegir, comprendre i interpretar les representacions visuals i el vocabulari espacial basat en treballs geomètrics i gràfics, i amb el seu processament comprendre la possibilitat de manipular i analitzar imatges tot transformant-les en conceptes visuals externs, provocant així la visió motora que no només la unió de dos punts

NATURA ARTIFICIAL

Línies de llum que insinuen un paisatge. El paisatge desapareix quan el llum es tanca. El món desapareix i s'inventa de nou, s'inventa amb un cotxe que passa i ens deixa intuir una carretera, amb una casa en la distància que, per un instant, ens fa sospitar una profunditat colpidora. La foscor absoluta, negra nit, és cada vegada més difícil de trobar. Nit sense lluna, una farola que s'encén i s'apaga, pampallugues, em deixa veure a estones un carrer desèrtic, el gris de la pedra i l'asfalt. Jo no trucaré perquè l'arreglin.

La llum és l'espai del reconeixement, és el lloc on podem reconèixer les coses perquè les veiem.

La il·luminació és l'acció de donar llum, d'interpretar un espai mitjançant l'eina de la visibilitat. La il·luminació no és mai neutra, doncs implica una selecció. Unes parts s'il·luminen en detriment de les altres, que queden en la foscor.

A la instal·lació que prepara per aquest estiu a Còclea, la Lluïsa Xarnach treballa amb la foscor, la gran oblidada dels nostres dies. Mitjançant la il·luminació, llegeix l'espai i proposa el seu itinerari pel paisatge nocturn de Còclea, altera el temps i la percepció propiciant un estat de contemplació i reflexió o, més ben dit, de vivència en l'espectador. L'itinerari no és continu, sinó construït mitjançant fragments fugaços de llum, llampecs, que deixen intuir presències al seu pas.

La geometria ha estat, des dels seus inicis, una eina per llegir el món i el cosmos, per posar l'home en relació amb l'univers mitjançant mesures, mòduls i proporcions. Lluïsa Xarnach aplica la seva pròpia

significa parlar de distància, sinó que es configurarà com un factor estratègic d'oportunitats de desenvolupament d'una nova concepció de l'espai. Com a conseqüència de la seva crisi funcional, no serà pas únicament un espai on passen coses, sinó que serà un espai on els efectes dels processos de desenvolupament el transformaran en un agent de transformació.

La natura, amb la seva varietat, ens ha proporcionat la creació des de les formes simples a les més complexes. La intel·ligència conceptual humana va permetre ben aviat d'incorporar tota aquesta experiència a l'expressió artística i, des de sempre, els creadors i artistes han estat transmissors de les preocupacions, de les seves inquietuds, amb perspectiva, amb relleu, punts de fuga, camps de visió, colors i formes...

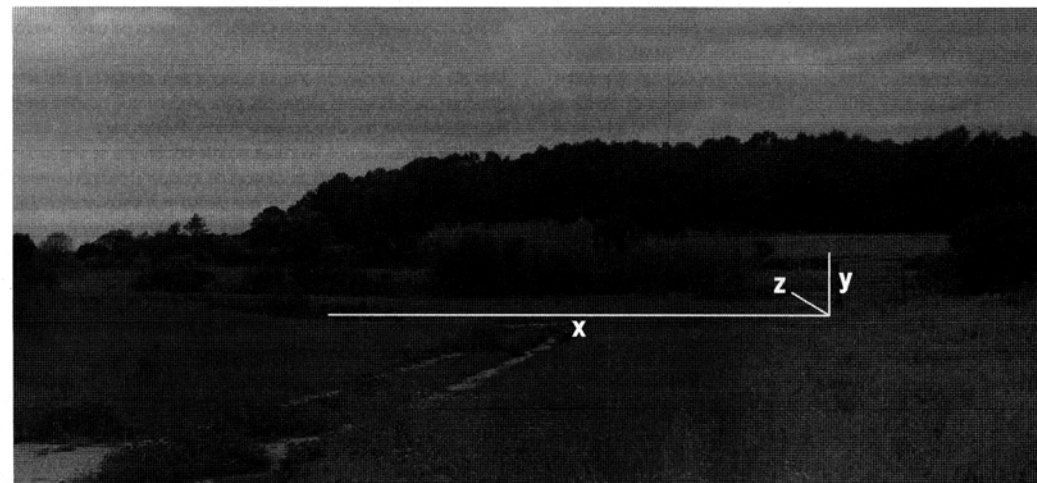
La foscor és l'absència de percepció i, amagada dins seu, aquests elements resten ocults als nostres ulls per una irrealitat física però no corpòria, ja que, gràcies a aquesta, faré que les formes apareguin i desapareguin.

Instal·lació i posada en escena.

"Geometria de la percepció" intenta descobrir i cartografiar aquest espai que en la nit ens resta ocult, dibuixant-li línies que conformaran

geometria sobre el terreny de Còclea, creant una retícula modular de coordenades en tres dimensions; es posiciona en l'espai, i hi aplica la seva proposta, que esdevé real, exacta, concreta. Material.

Quan es fa de nit, les coordenades romanen però la percepció s'altra. El paisatge real esdevé quelcom abstracte, transcendent, i el conjunt adquireix una immaterialitat absolutament suggerent.

formes que ens el faran intuir tant en la seva proximitat com en seva llunyania.

La base principal en què aquest projecte creix i neix és que la llum no només pot ser utilitzada per il·luminar, perquè en sí mateixa posseeix bellesa, singularitat i estètica. Amb la mesura justa de moviment i creativitat, el que es veu adquireix formes i dimensions en l'espai que se'ns han negat en la foscor, i que es poden cartografiar de maneres tan diferents com les d'un camaleó que es va transformant i dibuixant a la pantalla negra que la nit ens proporciona.

En aquestes construccions conceptuals, en què les combinacions pertorbadores de llum juguen també amb la capacitat d'adaptació dels nostres sentits, la seva apreciació és totalment subjectiva i depèn completament de l'experiència personal, individual, que cada visitant pugui viure en la obra en decidir el lloc des d'on observar-la.

La distribució de les formes a l'espai es farà a través d'una percepció binocular. Aquesta s'obté a través del òrgan de la visió i mitjançant l'ús simultani de tots dos ulls. La seva base és la representació de l'entorn en una imatge visual única.

Lluïsa Xarnach

Un cop situats dins aquest món modulats, que ens permet d'establir un sistema de lectura i interpretació física i mental, podem ubicar-nos en l'espai, situar elements, crear direccions, dirigir pensaments, fer reubicacions, inventar camins. **Geometria de la percepció, naturalesa artificial** suggereix infinites lectures; al final, tots il·luminem un fragment o un altre, i ens ressituem contínuament en aquest gran taulell de joc.

Maite Oliva Alsina